

Utrpení z přežití - Pacific Elegy

Bratrstvo luny

Kdo poznal chování člověka za krajní mezí?
Kdo soudí tělo, které obelhaná duše opustila?
Kdo viděl, v koho se dokáže změnit
Bytost, jíž vidina hrdinství zradila...

Tolik svinstva pod kůží plave v krvi
Nejenom čas navždy znetvoří lidskou pleť
V bludných štolách duší hnijí lidské chyby
Ústa zjizvená za válečnou mříží plivou hněv

Prométheus nesvítí nad utrpením z přežití
Prosil jsem o milost do všech stran
Rány se zanítí, budoucnost necítím
Ruku mi nepodal, Charón, ten slepý pán

Z vizí mých nikdy nezmizí úzkost a strach
Svírá hrdlo mé v mučírně duše
Kdopak je vinen? Kyvadlo smrti rozkývat nechal?
Vypustil na svět Démona bídy obludných rozměrů

Prométheus nesvítí nad utrpením z přežití
Prosil jsem o milost do všech stran
Rány se zanítí, budoucnost necítím
Ruku mi nepodal, Charón, ten slepý pán

Štěstí válka pochovala do studených rakví
Živí potrestaní za to, že přežili
Snílky fronta zruinovala, zapomenou na klid
Anděly strážné inkvizitoři válek spálili

Obyčejný strach cejchem liter je do kronik
Všichni bychom chtěli černobílé jasno mít
Vina je však zamotaná v uzlech gordických
Alexandři, nechte meče viset v pochvách svých!

Tolik svinstva pod kůží plave v krvi
Nejenom čas navždy znetvoří lidskou pleť
V bludných štolách duší hnijí lidské chyby
Ústa zjizvená za válečnou mříží plivou hněv

Prométheus nesvítí nad utrpením z přežití
Prosil jsem o milost do všech stran
Rány se zanítí, budoucnost necítím
Ruku mi nepodal, Charón, ten slepý pán

Prométheus nesvítí nad utrpením z přežití
Na místo milosti řešeto ran
Rány se mokvají, naději nedají
Dlouho jsem nečekal na břehu řeky sám